

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПЕВНЯЄ, ЩО ЗДА НЕ ВІДСТАЮТЬ В ДІЛЯНЦІ ОЗБРОЄННЯ Й ОБОРОНИ

Вашингтон. — В середу 13 січня ц. р., през. Айзенгавер відбув свою першу від часу грудневої поїздки до 11 країн світу пресову конференцію, головною темою якої були справи оборони країни і плянованої напередодні зустрічі. У відповідях на питання журналістів Президент висловив переконання, що в майбутніх зустрічах на вершині зокрема в зустрічі із совєтським прем'єром Хрущовим він матиме повну можливість виступати із позиції мілітарної сили, а з не з почуттям якоїсь меншвартості чи відсталості ЗСД в мілітарній діяльності у порівнянні із Совєтським Союзом. Дуже рішуче і навіть з обуренням відкинув през. Айзенгавер.

През. Двайт Д. Айзенгавер

гавер відповів, що уряд над цією справою не зумівся, а рішення в цій справі буде залежати від того, що перший застосує що зброю. Щодо участі представників демократичної партії у плянних зустрічах на вершинах, то Президент заявив, що він у принципі не має нічого проти участі демократичних сенаторів у міжнародних конференціях і зустрічах, які завершувалися б підписанням такого чи інш. договору, але ж не уважав цього konieczним, так же само, як для нього не була колись ніякою проблемою справа участі республіканців у таких міжнародних конференціях, як ті, що відбулися в Касаблянці, Тегерані, Ялті і Потсдамі. Щодо вистрільвання Совсами ракет в область центрального Пасифіку, то, згідно з заявою Айтенбергера — ЗДА не заперечує Сов. Союзів права робити там такі експерименти, тим більше, що Америка переводила і буде переводити подібні спроби в цих же областях.

Айзенгавер заперечує, що це уряд вимусив замирення в сталевій продукції

Вашингтон. — Президент Айзенгавер заявив 13-го січня на пресовій конференції, що це „нерозумно с" твердити, що заморозка в сталевій продукції сталося під натиском федерального уряду. На думку Президента тут був „натиск" обставин, а не уряду. До цих обставин Президент зарахував заморозка в алюмінієвому промислі і в продукції металевих пушок. Власники сталеварень сподівалися, що сталевари відкинуть остаточно ofertу працевдаців і 26-го січня був би продовжувався страйк без вгядля на заморозка, і тому сталеві компанії погодилися на пропозиції віце-президента Річарда М. Ніксона та секретаря праці Джеймса П. Мічелла, і таким способом при- йшло до підписання нового контракту в сталевому промислі. — Президент відпові- дає також журналістам на за- пити, як він ставиться до кандидатур віце-президента Річарда М. Ніксона. Прези- дент заявив, що він нікого не підтримує як кандидата в цю- му році, але з його дальших відповідей таки виходить, що його кандидатом с Ніксон. Ай- зенгавер сказав, що несподи- вана резигнація губернатора Рокфеллера з кандидатури на президента творить мож- ливість, що на республікансь- кій конвенції не буде бороть- би за кандидатури, але піз- ніше додав, що деякі респуб- ліканські провідники хотіли б, щоб було заганяня за те, хто мас кандидувати від їх- ньої партії.

В АМЕРИЦІ

● **Губернатор сестейтو Нью Джерсі Роберт Майнер** наступної пів час відкриває об'єднані сиді стейтсого Сенату і Асамблеї, заявив, що вже найближчим часом він передаста на їх розгляд програму для угодження переїзду звільнених з іншими засобами комунікації для постійних пасажирів, зокрема тих, що відбувають кожного дня поїзду до праці і з праці і користуються тижневими або місячними квитками. Водночас із цим у своєму зверненні до стейтвоту легіслатури губернатор Майнер з'ясував стейтвоту програму мешкального будівництва і відносно міст, як тех програму дашах заходів для "охорони дошкільної освіти" та "охорони фізичної фізичної".

● **Сесія Родес Голд** напав у приміщенні федерального суду при Фолі Сквер у Нью Йорку із ножем на суддю Джана М. Кашіна. Службовий суду вдалося Голда перемістити і відібрати йому ножа, при чому один із службовців був легко поранений. Моріак після пересуду

камія звільнено, але незабаром в його мешканці з'явилися агенти ФБ ІА АІ у зв'язі з його наг на доручення федеральною прокуратора. Голла затримано у в'язниці, встановлюючи для нього квачію 100,000 доларів. Він перевезений до шпиталю для психіатричної обсервації.

● **В Кармаші (Венеція)** у зв'язку з понедільковими заворушеннями і демонстраціями понад 200 осіб. Вільність і них по закінченні табора буде відставлена до табу праці з іншими поправками трудових інституцій. Головні мішпринципи заворушення будуть згідно із заявою офіційних чинників, злочинці вологоці.

● **Командування флоту ЗДА** вирішило припинити будувати чотирьох кораблів і перебудувати багатьох інших. Головною причиною цієї редукції в пляхах недостатка фондів і зменшення бюджетових сум для окремих родів зброї у новому бюджеті ЗДА.

ГУБЕРНАТОРИ СТЕЙТІВ КОННЕКТИКАТ І ЛУІЗІЯНИ ВЖЕ ПРОГОЛОСИЛИ 22-ГО СІЧНЯ ДНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ. ГУБЕРНАТОР НЮ ДЖЕРЗІ ПІДПИСАВ ПРОКЛЯМАШЮ 19-ГО СІЧНЯ.

Між першими, що в цьому році проголосили в своїх степах 22-го січня Днем Української Незалежності, були губернатори стеиту Коннектикат Абрагам Рібкун і стеиту Луїзіана Ірл К. Лонг. В обидвох проклямаціях стверджується, що за залізною заслоною с поневолені нації, які прагнуть до такої самої національної волі і державної незалежності, як ІІ мас американський нарід, що між тими народами с в першу чергу український нарід, відомий із своєї воделюбности та своєї жертвенної боротьби за ту волю, що американський нарід мас до цих народів і їх змагань, зокрема до українського народу великі симпатії і тому в роковини

Губерн. Роберт В. Майнер

державної незалежності і суверенності 42 роки тому, ці губернатори проголосують у своїх стеітах 22-го січня Днем Української Незалежності та закликають своїх громадян приєднатися до громадян українського роду у відповідному відзачуванні того дня. Подібну прокламацію Для Української Незалежності 22-го січня заповів уже губернатор стеіту Нью Джерсі Роберт Б. Майнер. Підписання прокламації відбудється вчорашче в стеітовому капітолї в Трентонї у вісторок 19-го січня в прива-ності української стеітрової делегації, яку очолюватимуть як і в попередніх роках, колишній член стеітрової леіатури і тепер податковий комішенер На д гудсонської повіту, адв. Марсел Вагнер. Рівночасно з поодинокими громад надходять повідомлення про заходи для відзначення того дня відповідними імплізаами. Велику імпрезу з цьогприводу заповідують вже і неділю, 24-го січня, громади в Дітроїті, Джерсі Сіті, т багато інших.

**ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНИХ ГРУП
МЕТРОПОЛІЇ ТАВРУЮТЬ АНТИСЕМІТСЬКІ
ВИСТУПИ**

Нью-Йорк. — У зв'язку з останньою психозом антисемітських виступів, що почалася в Німеччині і частинно перекинулася навіть на Америку, виключно з цією світовою метрополією, посол Д-р Роберт Вагнер відбув минулого вівторка, 12-го січня, конференцію з представників 22-ох національних груп, обмірковуючи разом з ними ту жалюгідну акцію. Речником національних груп на цій конференції був ексекютивний голова Конференції Громадян Центрального Східного Європейського Подходження п. Дмитро Галиччин, що в імені тієї організації склав заяву, натаворуючи що антисемітську тисачку між провокацію Москви та цією міжнародною апарату комуністичної пропаганди. Місцеві американська преса показала відповідні вістки про цю конференцію, в якій з узагальнених взяв участь також редактор видань УККомітету п. Вол. Душиник, і зокрема зміст Д. Галиччина.

Плянують, щоб деяке число бомбовиків постійно перебувало в повітрі

Вашингтон. — Представник Стратегічної Летувської Команди виявив, що цій Команді вдалося здійснити мінучорічний план і одна третина із 2.000 далекоскопних бомбовиків знаходиться в стані 15-мінutowого аларму, це значить, що за 15 хвилин більше як 600 бомбовиків можуть бути готові почати відплатну акцію проти ворога, який посміє б нападати на ЗДА. Крім того Стратегічна

Летунська команда вичає також мінусорційний плин, який відкинув був Конгрес, щоб деяке число бомбовиків постійно знаходилося в повітрі в бойовому стані. Це давало б двояку користь. 1. Була б можлива тоді в пріспішеному темпі відлітання атака, бо ці бомбовики, літаючи

**Суддя визначив високі кари 20 учасникам
аппалачських зборів**

Нью-Йорк. Федеральний суддя Ірвінг Р. Кафман 13-го січня визначив високі кари 20-ом учасникам так званих аппалачських зборів, які були засуджені 18-го грудня 1959 за те, що 14 листопада 1957-го року брали участь у зборах на фермі Джозефа Ф. Барбара і пізніше відмовились вийти в суді, що було предметом тих нарад. Суддя перед оголошенням вироків назвав всіх підсудних злочинцями, які належать до групи тих людей, що їх треба відділити від громадянства як шкідливих і небезпечних. 15 засуджених дістали по 5 років тюрми, 4 по чотири роки тюрми, а один дістав три роки тюрми. Всі засуджені ді-

ОЛЕКСІЙ КИРИЧЕНКО, „ПРАВА РУКА”
ХРУЩОВА, ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ПОСТ
ПАРТІЙНОГО СЕКРЕТАРЯ В ... РОСТОВІ

Москва. — Олексій Іларіонович Кириченко, член президії Центрального Комітету Комуністичної партії СРСР, секретар компартії в Україні та „права рука“ Хрущова, якого принагідно називали на Заході як одного з найповажніших кандидатів на спадкоємця совєтського диктатора, найменований тепер обласним секретарем партії в... Ростові. Незамітне повідомлення в цій справі з'явилось в кількох рядках на другій сторінці партійної московської „Правди“, а кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ аж телефонував до „Правди“, щоб з'ясувати, чи це справді мова про „того“ Кириченка. В повідомленні також не сказано, чи він залишається в президії Центрального Комітету партії, але такі справи вирішуються на засіданні комітету, отже можна сподіватись, що повідомлення з цієї справи буде подане пізніше. При цьому звертається увагу, що інший член Президії ЦК компартії Ніколай І. Бєласєв, також був найменований секретарем партії Казахстану, але залишився в Президії. Невдамо того ж Бєласєва Хрущов критикував за погану роботу, кажучи при цьому, що „особиста приязнь одне, а партійна робота друга“. Тепер в цій заяві західні коментатори добачають натяк на теперішню подію з Кириченком, якого вислали в судівство колишнього совєтського прем'єра Бугланіна. Кириченко, що має 51 рік, урядовав досі в Москві, займаючись справами партійного персоналу, членства, вишколу і подібне. Свою партійну кар'єру почав Кириченко головою під час другої світової війни.

Олексій І. Кириченко

Москва скасувала центральне МВД, передаючи його функції таким же міністерствам окремих республік

Москва. — Офіційний орган совєтського уряду і „рад депутатів трудящих ССРСР“ — „Ізвестія“ надрукували в числі від 14-го січня ч. р. коротке повідомлення, що міністерство Внутрішніх Справ ССРСР (МВД — Міністерство Внутрішніх Дел) перестас існувати і що його функції переймають міністерства внутрішніх справ усіх 15 совєтських республік. Діяльність цих міністерств обмежена до контролю над уніформованою цивільною поліцією згл. міліцією, до видавання паспортів совєтським громадянам діючих тільки на території ССРСР, до керівництва прокуратурами і карними колоніями та до нагляду над важливими архівами. Ця чисто адміністративна зміна не заторкає цілком існування діяльності осланеного совєтського Комітету для справ державної безпеки — КГБ (Комітет Государственной Безопасности), що залишається вирішною

всесоюзною установою, відповідальною тільки перед центральним совєтським урядом й очолюваною донедавна ген. Іваном Серовим а тепер Александром Шелепіним. Останнім міністром всесоюзного МВД був Ніколай Дудоров, який водночас займав становище міністра внутрішніх справ РСФСР, на якому то становищі він залишався й надалі. У минулому МВД було центральною і головною совєтською поліційною установою, до відання якої належали всі поліційні збройні сили, тюремні контабтори. З часом всі ці функції зредукуюно, передаючи їх або Комітетові Державної Безпекі або міністерству оборони ССРСР. Скасування центрального МВД трактують як дальній захід в напрямку децентралізації адміністративної влади в Совєтському Союзі. Проголошене на постанову має бути формально затверджено Верховною Радою ССРСР, що відбуває тепер свою сесію в Москві.

Англія не погоджується з становищем Аденауера в справі Берліну

Лондон. — Заява західно-німецького канцлера Конрада Аденауера, яку він склав у своїй промові на надзвичайному засіданні західно-берлінського парламенту в справі правного статусу Західного Берліну і становища, що його повинні зайняти західні великодержави на найближчій травневій конференції „на вершинах“ у Парижі, викликала невдоволення керівних англійських чинників — твердять американські кореспонденти в Лондоні. Аденауер уважав, що треба вважати за „недійсні“ попередні пропозиції Заходу щодо „внутрішньої і тимчасової“ полагоди проблеми Західного Берліну і більше таких пропозицій не робити, з покликанням, що самі Сопети раніше їх відкинули. Зате англійський уряд — за твердженням тих кореспондентів — стоїть на становищі, що коли з річчю неможливо добитися тепер остаточних розв'язки проблеми Німеччини і Берліну, себто з'єднання їх Німеччини на базі вільних виборів, то треба шукати такої тимчасової розв'язки, яка гарантувала б теперішню свободу Західному Берлінові при деяких поступках большевизма. Англіїці покликуються на заяву державного секретаря К. Герта, що тимчасова розв'язка справи Берліну повинна дати безпеку тому містові. Англіїці вказують, що Аденауер перочує факт, що місто знаходиться в сані постійної небезпеки. Вони, зрештою, пропонують, що позиція Аденауера не адекватна, бо, коли на вершинній конференції винире справа Берліну, то можна буде згорі виключити можливість компромісу.

ЗДА ЗАТІСНЮЮТЬ ГОСПОДАРСЬКУ СПІВ- ПРАЦЮ З ЗАХІДНЬОЮ ЄВРОПОЮ

Париж. — Дводенна економічна конференція в Парижі у участю 13-ох держав, у тому числі також ЗДА і Канади, скінчилася прийняттям двох, первісно пропонува-тих, а трьох резолюцій, які пішли по лінії потреби реорганізувати економічну співпрацю в Атлантийському об-ширі. Перша резолюція по-кликує до життя взузку ко-місію, зложеною з трьох, най-більше чотирьох, „мудреців“, які мають найдальшє до квіт-ця ц. р. представити свої ре-комендації: чи зреорганізува-ти теперішню Організацію для європейської економічної спів-праці, чи на її місце поклика-ти зовсім нову організацію, чи в обох випадках ЗДА і Кана-да мають стати повноправ-ними членами цієї західно-європейської наддержної еко-номічної організації, що та-ким чином затратить свій до-дотеперішній одиноконтинен-тальний характер. Організа-ція для європейської еконо-мічної співпраці складається з представників 18-ох захід-но-європейських держав, Америки і Канадою в ха-рактері обсерваторів. Вона не змігла перешкодити покли-канню до життя — поруч із нею — аж двох регіональ-них західно-європейських економічних організацій, 6-ти членного Спільного госпо-дарського ринку і 7-членною Асо-ціацією вільної європейської торгівлі. Друга резолюція пропонує Організацію для європейської економічної спів-праці перестудіювати ще раз проблеми, які довели до роз-паду на два західно-євро-пейські економічні блоки. Третя резолюція займається питанням спільної допомоги недорозвиненим країнам Аф-рики і Азії. Для цієї справи покликано до життя Комісію з вісьмох держав: ЗДА, Ка-нади, Англії, Франції, Захід-ної Німеччини, Італії, Бель-гії і Португалії. Це найзком-пактніші країни американського європейського континентів, об-ов'язані — за прохотом Аме-рики — спільно співпрацю-вати у ділі допомоги відста-лим країнам. Тому, що в Па-ризькій конференції взяли уч-асть тільки 11 членських держав Організації для євро-пейської економічної співпра-ці, то учасники тієї конфе-ренції залишилися ще для поінформування про її хід і вислід решти 7-ох держав, членів названої Організації.

За газетними коментарями — ця остання Паризька еко-номічна конференція, яка від-булася у вікторіальну середу 12-13 січня ц. р., не вирішила ще ніяких конкретних еко-номічних справ, але дала по-штовх для нових організа-ційних ярмців, які охоплюва-тимуть вперше західно-євро-пейські держави та ЗДА й Канаду на рівних членських правах. Тому — за першими пресовими коментарями — ця Паризька конференція має величезне значення для дальшого сформування еко-номічних відносин у вільному світі. Першу роль на тій Па-ризькій конференції грав за-ступник державного секрета-ря для економічних справ, Даглас Діллон, колишній ви-басадор ЗДА у Франції, ви-знаний авторитет в амери-канському фінансово-госпо-дарському світі.

У Франції змінено міністра фінансів

Париж. — французський президент Шарль де Голь заявив в минулий вівторок, що міністри фінансів Антуаном Піне, що він не бажав собі переставити його довші на тому ставовищі. Але, щоб назверх відкрити, що зміна на ставовищі міністра фінансів не йшла гладко й без внутрішньої сварки, де Голь запропонував Піне залишитись уряді в характері міністра без портфелю. Антуан Піне пропозицію відразу відкинув, заявивши, що верстається до приватного життя і торкається Між видатним економістом, політиком з добрим ім'ям Республіки, Антуаном Піне з одного боку та де Голем і його прем'єром Деб-ре з другого — були віддані на дисонанс. Піне був проти престижевої політики де Голя, яка протиставляла повній „європеїзації“ французької економіки та повній інтеграції французьких збройних сил в рамках НАТО. Крім цього, Піне закликав прем'єра Деб-ре, що той уводять таку державну контролі в господарському житті Франції, яка була „совістизацією“ Піне. Піне міністром фінансів від самого початку, коли де Голь прийшов до влади, та — при всій непопулярності його економічних реформ — він знімав собі пошану і довіря французів за свою тверду політику в обороні стабільності валюти та проти надмірного імпорту з закордон.

Комуно-китайський літак утік на Формозу, — летун згинув

Тайпей. — Р минулий вівторок 12-го січня ц. р. стався перший випадок, що сталося — китайський воєнний турбомоторний літак советського типу МІГ утік з китайського сухопутного вилетівши з території Лю Чіао у провінції Чекіанг, та приземлився на Формозі (Тайвані) одику уряду вільного Китаю. Однак літак, приземляючись на вузькій смузі піску недалеко від міста Ліанг, коло 30 миль від міста Ліанг на північній — східному побережжі Формозі, зарився носом в землю, при чому згинув пілотно. Офіційну коротку вістку про це подію, з зазначенням смерті пілота, подав контр-адмірал вільного Китаю Лю Гу-ту. Водночас націоналістичні тайванські джерела заперечили, наче б той літак збито проти-летунською артилерією чи переохололо його. Серед тих, що перекликали докладну інспекцію пошкодженої машини, знаходився також американський полковник Р. Д. Гінс із військово-летунського розвідки.

У С В І ТІ

▲ Англія також прагне надати досконалим ракетним пілєтіним ракет, яке виможливо вб вислати на Місяць чи іншу планету соняшної системи людшюу – «статутити» її назва на Землю. Але покищо говоритися про Місяць чи Марса, а просто про сферичний простір висотою «тільки» від 80 до 700 миль. Англієць має статити відшукати з трикутневою ракетю.

▲ Альберт Швайцер, на рік старший від Конрада Аденауєра, святкуюв в минулий четвер 85-ті роковини народин. Після тримєсячної подорожж по Європі, в якій він зібрав фонди для свого шпиталю для прокажених в Габініні Африки, він вер-
тається туди назад. Швайцер по дістав нагороду Нобеля 1952 роц і має славу «наидуму рїсної людини у свїті», з другий поруч Аденауєра феноменом природи, що у такому віні зберігася погноту фізичних і умовних сил.

▲ Йонєсний мікадо Протїтї і його дружина Нагако голоували в минулий вінтрок шаторній традиційній церемонії поетичного конкурсу. 3-посере 23,000 зголошених до конкурсу віршів вббрано 15-агторів, які вбдчатили свої творчє мимі вбдчлїла жєнка. По за конкурсом вбдчатив свій короткїй вірш також сам японєський цїсар.

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1933

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.
П р е д п л а т а: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
S u b s c r i p t i o n R a t e s: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City and Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65c.
Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відновлюватися Редакцією. Редакція застерігає собі право в потребі виправити і скоротити надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються пачкою, коли автор собі не виписав застеріг, долучивши заадресовану коверту з відшкодування поштової оплати. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: СВОБОДА, P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Оборона громадянських прав

Це правда, що жадна інша, навіть війна, і демократична країна не може рівнятися з Америкою правами і привілеями своїх громадян, що і говорять про „права“ і „привілеї“ більше жертв, ніж громадян, тоталітарних систем у першу чергу совєтської. Ув'язнення американський злочинець користає із чотирьох основних свобод ширше, ніж „вільний“ громадянин СС-СР. Але це не значить, що і в Америці з громадянськими правами вже все ідеально, і що в цій справі немає жадних проблем.

Остання судова розправа перед федеральним суддею Скеллі Врайтом в Окружному Суді в Нью-Йорку в Луїзіані підтверджує, що такі проблеми існують. Як відомо, заарештований розглядає скаргу генерального прокуратора про те, що Громадська Рада одного з повітів Луїзіани викреслила з реєстру виборців 1,377 негрів з тої причини, що вони писали в цей реєстр свої імена з орфографічними помилками. Генеральний прокуратор висів скаргу на підставі Акту про громадянські права, що його схвалив Конгрес у 1957-му році, і це була перша судова справа на підставі того закону. Суддя присудив, щоб „вищиснення“ з виборчого реєстру негрів впроваджені 10 днів припинити їхні громадянські права. Всі відповідальні мужі і інституції країни привітали це рішення з великою полемікою, вважаючи його черговим милитарним кроком у змаганнях до громадянської рівності і справедливості.

З тим більшим задоволенням прийняли це рішення судді Врайта усі ті етнічні громади, що самі могли б в певних обставинах зустрітися з однією чи другою несправедливістю в громадянських правах. Бо, хоч Конституція гарантує всім громадянам країни однакові права, люди є людьми, і між ними завжди знайдуться такі, які хотіли б букву закону обійти у практичному постануванні. Так було в Луїзіані, подібне може трапитися і в Нью-Йорку, Шикаго чи Філадельфії. Правда, саме „натуралізованих“ громадян східно-європейського походження часто „жорти беруть“, коли всілякі злочинні елементи, зокрема комуністичні „літа колони“, зловживають громадянськими правами і вольностями для своїх підпільних цілей, на загибель Америці та її вільним інституціям. І вони, ці громадяни, найкраще проти тих зловживань борються б законним обмеженням громадянських прав і вольностей для тих, що ними зловживають. Тут і натрапляється на колізію, бо з підпільною водою можна вилити і чисту дитину громадянських вольностей. Очевидно, що з кожної, навіть найскладнішої ситуації є відповідний вихід. У розв'язці всіх цих складних проблем кожний громадянин може допомогти, живо і активно ними інтересуючись та собою і солідно виконуючи свої громадянські обов'язки.

Втрата для культури

Несподівана смерть засновника і керівника Українського Музичного Інституту Романа Савицького в самій силі віку і буквально під час виконання мистецько-професійної праці — це новий болючий удар для культури української громади в Америці і загальні у вільному світі. Два найбільші вивини — серцеві недуги і після, з яких перші забирають порізно в 3-х десятиліттях 875,000 жертв, себто співрічних 54% всіх випадків смерті, а другий перервав у 1958 році життя 259,000 мешканців цієї країни, ці два найгірші вороги сучасної людини не лишаться поза засягом своєї косої і українсько-американської громади. Роман Савицький тепер, а недавно Антін Павлов — скульптор, Михайло Радий — малює, Павло Гриняк — історик, Михайло Ветухів — ученик біології і політики, Михайло Ситник — поет — це лише кілька сполучених призначень до світу творчої культури, людей зовсім молодих

або в зрілому віці, які несподівано й передчасно були виняті з рук плугу, що ним обрали рісню культури ниву на американському континенті.

Кожний із них був окремим індивідуальністю, кожний із них увійшов в історію своєї мистецької чи наукової діяльності, і хоч не можна ставити між ними знак рівності, проте всі вони збагачували культуру нашої громади в Америці, підносили її до рівня для української і американської народів. Вартість Романа Савицького, як і деякого із зазначених, полягала ще в тому, що він був не тільки високим фахівцем у своїй мистецькій професії, але й організатором рідкого хисту, людяно наскрізь громадянським і надзвичайно репрезентативним, яка мила гарно промовляти і гарно писати, людяно бездоганних товариських манер. Хоч яка численна наша громада у вільному світі, зокрема на американській землі, страшенно мало у нас таких, які вміли б „визначити“ всі ці прикмети. Не входячи в подробиці життя і праці Романа Савицького, над невикритістю його домовини треба б ствердити, що своєю ініціативою та невинною діяльністю організатора музичної освіти на еміграції в Німеччині й Америці він має історичну заслугу для поширення серед української спільноти вартості музики, піднесення духовного стану української молоді, збагачування цілої атмосфери українського життя в емігрантських землях і в американському доборобі.

Ця остання наша болюча втрата повинна підсилити наш пісмізм до рідної культури і підкреслити правду, що добро має позитивну вартість тільки тоді, коли його використовується для збагачування культурних цінностей.

Рок-н-ролл в СССР

Органи совєтської безпеки добились нового „успіху“: розкриття і ліквідації „зради спекулянтів“, що торгували саморобними платівками із накрученими на них мелодіями таких танків, як рок-н-ролл, буггі-вуггі, свінг-джаз та інші.

Керівниками цієї „зради“ торгівців модерними платівками були здебільшого молоді люди, донедавна студенти, сини совєтських бюрократів, комсомольців. Продавані платівки виробляли вони з фільмів, уживаних при пересвітлюванні рентгенівським промінням, і постачали ці платівки за добрі гроші своїм клієнтам: приватним особам, комсомольським організаціям по всьому-то Союзу Совєтського Союзу, особливо ж в Україні, в Сибіру і на Далекій Півночі. Користувалися ці платівки з модерними танками широкою популярністю серед совєтської молоді і знаходили дорогу до комсомольських клубів і танцювальних залів. Своєю центральною мали фабриканти і торгівці платівки у самій же Москві, а розподільні центри існували на Запоріжжі в Україні і на Ворути в Сибіру — відомий із своїх концертів.

Совєтська преса сповнена глибоким обуренням проти пропагандистів чужої, мовляв, буржуазної модерної музики. Але її ревеліції про викриття новітніх „злочинців“ і ремствування совєтських поліцей і комсарів від культури з приводу їх „морального занепаду“ підкреслюють тільки давно вже відомий усім факт, що легка музика, зокрема джаз і модерні танки, поширилися масово не тільки серед „золотої молоді“, т. зв. стилів, але й серед загальної совєтської молоді, особливо міської і робітничої. Звуження безупинно й яловою офіційною пропагандою і панівним в Союзівському Союзі соціалізмом, молоді шукає виходу з безконечної нудоти і життєвої сірости і тікає в джаз, в рок-н-ролл, в буггі-вуггі. І тому ж ці модерні танки сьогодні в Совєтському Союзі більше популярні і поширені, як навіть в країнах Західної Європи. Поширення їх сприяє сама ж така компанія своїм безглуздом ідеологічно-світлоглядним тиском і вимогами.

КОМЕНТАР ДО 14 ТОЧОК ПРЕЗИДЕНТА ВІЛСОНА

(3)

На цю концепцію мирової конференції та на преліминарний мир президент Вілсон погодився, але запропонував своєму заступникові почекаати на її реалізацію аж до його приїзду до Європи, що могло статися в половині грудня 1918 року.

Якби тоді бодяй мале зустріли „робити“ полк. Гасе, президент Вілсон напевно змінив би своє рішення. Тоді саме була б скликана мирова конференція і були б призначені її преліминарні умови.

Оскільки, що тоді в світі панувало б загальне бачення світу, то й конференція б була б загальною.

на президента Вілсона, який не послухав своїх радників і ринувся особисто брати участь в цій конференції як голова американської мирової делегації. Він не підбрав собі як-так обізнаних з європейськими справами членів делегації і поминув мовчати пропозицію полковника Е. Гасе з 8-го листопада 1918 р. покликати до життя свою власну американську інформаційну центрально, агенти якої досліджували б все, що буде потрібним на місцях, щоб ми не були знані на масу свідомото неправдивих англієвських, італійських та французьких інформацій та щоб мали сяк-так знання про дієвну відносини в Чехії, Австрії та на Україні.

Ставши учасником мирової конференції, втратив Вілсон повну свободу рухів. Він дав себе втягнути європейським політикам у довірі дискусії, над дрібними справами. Його засадували різноманітні неправдиві інформації, на які ніхто не міг і не хотів дати правдивого навітлення.

Довгі дебати над дрібницями виснажували його фізичні сили та закривали перед ним горизонти, які він відкрив своїми точками. З місяця на місяць падав його моральний вплив на мирову конференцію, а з ним і престиж ЗДА в світі.

12 НОВИХ ДЕРЖАВ

1950-ті роки були бурхливими, багатими на події міжнародного значення, роками. Вуєпереч пророкуванням тих, які хотіли б бачити всі народи світу в „єдиному котлоуку“, вуєпереч твердженням як комуністів, так і безбаченків, — світ іде шляхами визволення народів, усамоствінення навіть і найменших чисельно окремих спільнот.

Тільки за одні десятиріччя на земній кулі постало дванадцять нових держав, тобто, формально — правдо беручи, постало дванадцять нових націй, чи двох національностей чи велика чисельно і стара традиційна Об'єднана Арабська Республіка на чолі з Насером — передусім національно-державницьким діячем арабського світу.

Очевидно, не всі народи, а тим більше не всі племена Африки дійшли вже до такого національного розвитку, до такого культурного рівня, коли даний народ може з повною відповідальністю за майбутнє брати владу в свої руки, позбувшись опікунів. Одночасно, Франції, яка вклала капітали, знання і культуру у свої заморські колонії, не легко було розпрощатися з ними, і все таки доводиться, як доводиться розпрощатися і з рештками колоній кожній країні нині чи завтра. Так же само доведеться розпрощатися із своїми колоніями — „республіками“ Моксві, Англія позбулася вчорашніх колоній швидко й зручно. І талановиті дипломати збагнули виразу по-війни, що краще залишитися приятелями на віддалі, як ворогами близько. Хто цього не хоче зрозуміти, той уже платити перманентною війною, або — як в СССР — вдається до постійного терору, боротьби проти „буржуазного націоналізму“ тощо.

Ось список нових держав, що виникли впродовж останнього десятиліття, що народилися в мирі чи війні, за круглим столом чи у кривавій різанині в джунглях: 14-го травня 1955 року совєтський уряд — під тиском світової громадської думки — був змушений визнати повну самостійність Австрії. Колись імперія, Австрія сама потрапила під окупацію до складу гітлерівського „Райху“, а по

війні значну частину її території контролювала Росія. Австрія заплатила за визволення, так званім „неутралітетом“, що, однак, не заборонило їй по-людському прийняти політичних втікачів з Угорщини. Будемо вірити у старі європейські традиції цієї країни.

Услід за Австрією (а Лівія й Судан ще перед нею) незалежними стали країни, які віддавали були колоніями або напівзалежними державами. Так Лівія стала незалежною державою у 1952 році, Судан — у 1953 році. Після трирічної павзи, що не означає в історії навіть десяти частки секунди, була проголошена самостійність Пакистану — (1956) хоч членом Об'єднаної Нації Пакистан аж від 1947 р. і того ж року — Марокко, Тунісії і В'єтнаму: Гвінея стала незалежною у 1957 році, як і Малайська Федерация; Об'єднана Арабська Республіка (Сингап і Сирія) виникли в 1958 році, коли постанала з колишньої колонії нова держава — Гвінея. У 1959 році Кипр проголошено незалежною державою, у ядкій грецька і турецька національні групи є рівноправні. Таймс писав, що „дьяволом“ Недавню „Нью Йорк Таймс“ писав, що африканські племена „проявляють самостійність гарячою“. На цю тему можна писати з почутим братерською любов'ю й гордістю або з ледь прихованою нехитістю. Але там, де „циркуль“, — там щось вариться. Будуть які штучні затримувати визволення процесів негально використувати і використувувати Москва, яка вже написана його праці про Богдана Хмельницького. З цього виводить Полухін, що Костомаров мусів держати руку за панування поміщиків над селянами.

Дванадцять нових держав за останніх 10 років — ось одні з могутніх заборол московської облудливості. У народній українській співіспівастся: „Постав хату з лободу, а в чужую не веді!“ Дванадцять століть ми насаме під цим гаслом, геніально — чітко висловлено безмісним співцем із народу. І — що пам'ятає Москва, — народи, який уже тисячу років тому жив власним державним життям.

Кч.

Демократи мають запевнену більшість в Сенаті і між губернаторами

Вашингтон. — Конгрес неол Квортерлі передає, що демократи мають запевнену більшість в Сенаті, який тепер складається з 65-ох сенаторів-демократів і 35 республіканців. Мають певну більшість і між губернаторами, між якими тепер є 34 демократи і тільки 16 республіканців. Цього року виберуть 22-х сенаторів, які тепер є в демократичних руках і 12-х сенаторів, що є в посіданні республіканців. Демократи мають запевнений вибір лише 13-х сенаторів, а з решти можуть деякі місяці здобути республіканці. Але якщо республіканці здобули всі „непевні“ сенаторські становища, то вони не мали б ще більшості в Сенаті. Подібно і з виборами губернаторів. Коли б республіканці здобули всі можливі для себе губернаторські пости, то вони по виборах мали б 26 губернаторів, а демократи 24, але, коли б це вдалося зробити демократам — то во-

ни мали б 46 губернаторів, а республіканці тільки 4.

Список поїзд...
Список поїзд „присирок“. Тільки ніч і легить віддалі. Пова зелені вогні семафорів і пова зір мерехтлив вогні. Пова куцї і дерева похили, Пова туманних озер каламут, Пова далекі, забуті і милі, Сик, що наче з дитинства встало, Пова життя, пова любов і розстання, Пова осінні холоди гні, Пова затиснутий в горлі ридання, Пова гарні обійми твої. Де ти зникаєш? В ранковому полі У яку одійшла далину? Не доволі ти, може, доволі — Без спочинку, без щастя, без зну... Не спинаючись ні на хвилину — Тільки чути тремтіння коліс — До світанку — немов до загину, Мимо гірзної лаводи сліз. Мимо! Мимо! Літер прядла диму Чеше вітер по мокрі доріж, Мимо шаста чужого і мимо Голубого, мого сон, темноти... Л. ПЕРВОМАЙСЬКИЙ

ці: „Державний департамент рішених трактувати український сепаратистичний рух як вислід австрійської та німецької пропаганди, щоб розбити Росію“. Такі самі погляди мали майже всі урядовці цієї держави установи; вони часом приховано, часом явно робили все, щоб тоді президента вишлюди в кривому світлі та без практичних наслідків. А все таки, якби президент Вілсон сидів у Вашингтоні, то він, як голова наймогутнішої тоді держави, з орієнтовано найбільш поступовою і справедливою людиною, міг здатися кермувати мировою конференцією згідно з своєю волею і своїми переконаннями; але з Вілсоном, членом мирової конференції робили європейські дипломати що хотіли.

Коли він вернувся до ЗДА, адомали моральною і фізично, його зустрів дуже болючий

НА ТЕП ДНЯ

ЩУКАЮТЬ У МІНУЛОМУ „УКРАЇНСЬКОГО БУРЖУАЗНОГО НАЦІОНАЛІЗМУ“

Університети в Україні стали жертвами помосковленія. У Києві університет має назву „Імени Тараса Шевченка“, у Львові „Імени Івана Франка“. Але мови Шевченкової і Франкової в тих університетах дуже мало чути. Панує там мова „старшого брата“. Солідні наукові праці видаються переважно мовою російською. Для українців друкують популярні брошури пропагандивного характеру. Часто ці видання призначено для боротьби з „козаком-немирником“, так званим „українським буржуазним націоналізмом“.

Оце недавно в Києві у видавничій Академії Наук вийшла книжка Леоніда Полухіна „Формування історичних поглядів М. І. Костомарова“. Підзаголовок до назви такий: „До критики буржуазно-поміщицької історіографії на Україні“.

Автор взяв собі нелегке завдання довести, що Костомаров був виразником інтересів поміщиків і буржуазії, коли писав свої історичні праці. Щоб виконати це завдання, Л. Полухін бере факти з життя Костомарова (був він сином поміщика і селянина-кріпачки, і після смерті батька ледве не став сам кріпаком). Полухін недовольний тим, що українські патріоти — поміщики (Галаган, Караван і ін.) помагали Костомарову матеріалами з своїх бібліотек і архівів для написання його праці про Богдана Хмельницького. З цього виводить Полухін, що Костомаров мусів держати руку за панування поміщиків над селянами.

Полухін свідомо обминає революційну книжку „Костомарова, що зветься „Книги биття українського народу“. Саме в цій книжці, що була написана як ідеологія Братства св. Кирила і Методія, знаходимо ідею вільності і рівності всіх станів України, ідею, що й Шевченко висловив поетично — „без холопа і без пана“.

Полухін старався відкрити в писаннях Костомарова — „буржуазний націоналізм“ і знаходить цей „грїх“ у тих працях нашого історика, в яких він виступав в обороні волі України. Полухін згадує одну з останніх статей Костомарова — „Богдан Хмельницький — данин Оттоманській Порті“ і закидає Костомарову, що він подає Хмельницького як поборника „ідеї самобутньої України під верховною владою Оттоманської Порті і ворога прислання України до Росії“.

Полухін уважає, що Костомаров „фальсифікує факти“. Однак, історичні документи свідчать, що Хмельницький ще 1651 року присягав турецькому султанові і одержав з Чаргороду султанські привілеї і „кафтан“, як знак, що султан взяв Україну під свою протекцію.

Полухін закидає Костомарову „буржуазний націоналізм“, бо Костомаров написав свою книжку про відмінність українського національного характеру від московського: „Дві руські народності“. Очевидно, ця праця Костомарова визнана компартією за „націоналістичну“, бо курс політики Москви йде до „злиття націй“. Відна історична наука під диктатурою.

П. С.

удар: Сенат відкинув ратифікацію Версальського мирного трактату разом з постановами про Лігу Націй.

Зібравши все сказане, приходимо до висновку, що на переломі 1918 - 1919 років ЗДА виразило і беззаперечно визнало в засади незалежності та соборності всіх українських земель, що вони зобов'язали себе та великі європейські держави міжнародним актом визнати Українську Державу де факто, без будь-яких умов та формальностей, в можливо найкоротший час, з тим, що визнаючи де юре мало прийняти автоматично з затвердженням уряду через Українські Установи Зборя. Треба додати, що Листопадний З'їзд 1918 року, акт злуки з 22-го січня 1919 року, та Трудовий Конгрес з 23-го січня 1919 року йшли по лінії і були згідні з баченням та духом амодифі-

кованих 14 точок президента Вілсона. Ці точки знайшли вже своє місце на сторінках історії і стали історичним документом першорядної ваги, але їхня роль не скінчилася з першою світовою війною. Також в наших часах вони зберегли свою вагу як одиниць, справедливий засіб упорядкувати Середню та Східну Європу на базі самовизначення народів. Реалізація рівності та незалежності і національної свідомості сателітів і народів СССР від нечуваної дотепер неволі, вона розсадить цю торому народів, яка є рівночасно смертельною загрозою для цілого людства.

Хто хотів би докладніше заглянутися за порушеною тематикою, прошу почати від 4-го тому „Intimate papers of Colonel House“. Там на стор. 192 - 200 є також текст перших і зміняних точок президента Вілсона.

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ

18-го жовтня 1959 року — до українців вилітає польське католицьке духовенство та шовіністично наєтажені праці кола. Українці в Польщі у більшості національно свідомі. В своїх офіційних організаціях вони згодні до „польського уряду“ увесь час намагалися легальними засобами здобути для себе більше прав, борючись проти дискримінації та розбудовуючи своє громадське і господарське життя. Через свої організації вони постійно звертаються до уряду з вимогами й проханнями збільшити кількість шкіл, відділів ім наезд, „продвісних“ землі, повернути ім церкви, і т. д. В питанні поверноту українців із церков польського уряду, наприклад, часто погоджується, але при умові, що українці в тих церквах запровадять православний, а не греко-католицький обряд. В такій спосіб польський уряд, очевидно, намагався примирюватися з церковною політикою Москви, але одночасно намагає себе на кофлікт зі своєю власною римокатолицькою церквою. Серед українців же є течія за те, щоб навіть згодитися на православ'я, аби лиш у своїх церквах правили „свої“ українські священники. Деякі українські святи вже перейшли на православ'я.

С. Стахів наголосив, що в свідомості українців в Польщі політичні проблеми сучасності стоять дещо у відмінній площині, ніж українці на еміграції. Чимало з них їдуть на відвідини до Галичини, інші їдуть учитися до українських університетів, де інші на учительські курси, щоб навчати своїх дітей української мови й культури. Українські громадяни Польщі знають широкі радість, коли з СССР до них на гастроли приїждять українські театри, хої танцюристи. Вони радіють успіхам українців в СССР, а одночасно болять, що на Україні це й далі іде русифікація, існує політичний терор і немає такої свободи вислову, тужки, як у Польщі. Не менш цікавлять там й українсько еміграцію. Багато з них слухає радіо — Голос Америки, Голос Канади, Радіо-Ватикан, Радіо-Мадрид і Радіо „Нова Україна“. На запитання С. Стахова, чи радіально передіть їх найбільше цікавить, здебільшого були відповіді, що Радіо-Мадрид, бо мовляв, воно критикує обидві сторони, а тому нам ясніше, де правда“. Емігрантські політичні справи далекі й незрозумілі українцям в Польщі. Наприклад, п. „Стахів зауважив, що українці в Польщі раділи з приїзду віце-президента ЗДА Лійсона до Польщі та що вони взагалі наставляли проти того, що прийнято називати „холодною війною“; вони ставлять свій позитивний до розширення зв'язків і обміну між ЗДА і СССР, бачачи у цьому можливість впливу, волеюволі Америки на життя поза „залежною зв'язкою“. Вони думають, що Москві слід боїтися таких зв'язків, і тому не розуміють, чому більшість української еміграції стоїть проти припинення „холодної війни“.

С. Стахів подав також аналіз публічної опії та життя поляків у сучасній Польщі. Він ствердив, що під кожним оглядом у сучасній Польщі є більше свободи, ніж у будь-якій іншій країні, від владою Москви. Поляки вільно висловлюють свої думки і дискусують на політичні теми без страху і відверто, навіть з сторонними і чужинцями. Серед поляків помітна сильна ненависть до Москви та до німців, але вони одночасно свідомі свого невідного геополітичного становища та своїх національних інтересів і в більшості підтримують уряд Гомулки. Москва, з дна їх авторитетною лише своєю фізичною силою.

Матеріально найкраще живуть селяни, найгірше — інтелігенти, заробітці яких є дуже низькими. Робітництво стоїть посередній, Польська інтелігенція жовто цікавиться Україною і „українською проблемою“. Якщо судити з випадкових розмов у потяї тощо, то поляки навіть прихильно ставляться до совєтської України і хотіли б бачити все більше і більше незалежності від Москви та подібно до Польщі. Поляки також добре ознайомлені з життям польської еміграції і вітають пропан замйрених та співпраці між українськими і польськими емігрантськими середовищами.

Після доповіді була дискусія, в якій брали участь пп. Галій, Голубинський, Загайкевич, Замша, Костюк, Рокс (польський журналіст та історик), Чапленько, Чикалечко та інші.

ВСТУПАЮТ В ЧЛЕНА УНІОСОВУ

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВІСЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛАДЕЛФІ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Листопадіві Роковини в Балтиморі, Мд.

Українська громада міста Балтимор 22 листопада м. р. в залі об. Редemptorist при Балтиморі і Булф вул. святоточу Академією величаво вшанувала сорок перці роковини листопадового чину. Ця Академія відбулася старанням головним чином Відділу УККА при активній співпраці таких організацій: Відд. ООЧСУ, Пластової Станції, осередку СУМА ім. 1-го Листопада і Українського Музичного Інституту. Започатковано Академію співом американсько-го тиму, який відігравала п. О. Луцишин. Голова Відділу УККА, п. К. Бабаж, відкривав свято, вказав на важливе значення 1-го Листопада в історичному змаганні українського народу за свою незалежність. На його пропозицію присутні вшанували пам'ять пам'ять героїв, впадівших за волю України одноклассників, мовчанкою.

На цій Академії довелося почути в історично-патрістичну промову, що її вголосив вч. о. радник Василь Соловій, відомий проповідник. Ціла промова видалася в належній висоті, що захоплювала слухачів. З цієї промови приходилося нам чимало доброго навчитися! Вч. о. Соловій зазначив, що кожний український нарід не зміг оборонити своєї держави, то все ж такі важливі цей факт, що зброї за незалежності України не зложено, червона калина не погорта і високо повінати. Говорячи про значення могили, промовець твердив, що могили борців Листопаду зро-

дили УГА, Зимові Походи, УВО, ОУН, УНДІВІЗІО, УІА, — Петлюру, Коновальця, Чупринку, Бандеру, а їхні могили зродять новий Листопад — великий, славний і вічний. І щасливий той нарід, що його поле встелене могилами, бо з них говорять традиції слави, минуле. Тож і не диво, що як раніші білі могили, так тепер червоні могили з лютого злістю розколюють українські могили, котрі для них є грізним ворогом, ніж живий нарід. Промовця закликав до оплесків, а по академії визначили громадяни скласти подяку і призначили вч. о. Соловія.

В мистецькій частині виступили знамениті доволі виступили чоловічий хор Відд. ООЧСУ, що під орудою проф. І. Сенюти гарно виконав: „Не плакати нам“ — Іван Д. муз. Кишакевича та пісню УПА „Марширують вже повстанці“. Хорові аккомпанювала панна Хмільська, учениця УМІституту. Вона теж гарно виконала фортепіанове сольно — „Елегія“ М. Лисенка.

Співочий гурток пластунок нашої станиці відіграв „Пісню спартанок“ та „Мережі“ — В. Хмара — М. Гайворонський. Крім цього в програму входили декламанти, що їх рецитували суміш в своїх односторонніх. З чуттям декламували п. а. М. Пещека „Листопад“ — Т. Курпіта, і п. Т. Кузьмів „Нам дороговказ“ — С. Мусійчук.

Святочну Академію закінчило спільним відспіванням „Не пора...“

Т. Д-шин

Відділ ПАБНА в Рочестері вшанував сенатора Кітінга

29-го листопада 1959 року Прихильники Антибольшевицького Блоку Народів в Америці вшанували бенкетом сенатора К. В. Кітінга в готелі „Паверс“, в якому взяло участь 300 осіб. На залі зайняли місця представники етнічних груп: естонців, литовців, латвієв, мадярів, поляків та українців. Адвокат В. Андрушин — голова місцевого ПАБНА та голова УККА проводив бенкетом.

О год. 6.30 увійшов на залі сенатор К. В. Кітінг у товаристві з конгресменом п. Джуді Вайс, д-ра Нестора Проценка, голови ПАБНА в Америці, замісника посади міста Джозефа Фарбо, судді Фреда В. Гуделла та делегата. Постанови з місця та рясними оплесками приві-

тали зібрані сенатора та гостей. Сенатор та гості зайняли місця при почесному столі. На залі багато видатних осіб, представників товариств, організацій, музичного світу, професіоналів, своїх та поодиноких етнічних груп. Адвокат Андрушин привітав гостей. Після відспівання американського гімну попросив вшанувати с. п. Ст. Бандеру. Бенкет почав і закінчив мовчатию, яку провів о. Малковичус та пастрор Піпер.

На бенкеті не було довгих привітань. До слова прийшли тільки нечисленні промови. Д-р Проценко навіслював цілі й завдання ПАБНА та цього вечора. Промовив англійською мовою. Адвокат Андрушин попросив до слова сенатора Кітінга, вручаючи йому грамоту на почесного члена ПАБНА, відділу Рочестер. Не важко було спостерігати, як сенатор намагався опанувати зворушення. У його голосі брехали слова щирої подяки. Пону дуже добре відомі цілі, завдання та методи комунізму, говорив сенатор Кітінг. Згадавши про прихід Хрущова до Америки, натякнув він на труднощі у підшукуванні відповідного перекладача, що зумів би не тільки перекласти слова Хрущова на англійську мову, але й потрапити в правильну перекласти й ті думки, що крилися за тими солодкими й обеславленними словами Хрущова. Говоримо про залізну занавеску. Але ж Росія має ще й другу занавеску. Комунізм уживає тих самих слів, що й ми. Однак у них слова ті мають інше значення. Сьогодні, продовжував сенатор, бажав би звернути вашу увагу на слово „мир“. Як часто це слово немов солодкий медок схиляло з уст Хрущова в ЗДА. Але в його розумінні значить воно — не став опору комунізму. Голу б мира став сьогодні символом Росії. Однак ви добре знаєте, і я знаю, казав промовець, що коли б правдивий голуб миру перелетів понад Кремлем, то його зістрілили б, мабуть, за порушення повітряного простору Росії. Слово „коєкзистенція“ в комуністичному розумінні значить — не перешкаджає

Політичне віче УННА в Балтиморі, Мд.

20-го грудня 1959 року вечірніми годинами в церковній залі при Булф вул. старанням балтиморського Відділу УККА відбулося „Політичне віче УККА“. Голова нашого Відділу УККА п. К. Бабаж вступив словом відкрив віче, з'ясувавши його цілі та попросив до ділової Президії д-ра Ярослава Хмільського

комунізму. Хай усмішка на лиці однієї людини не дозволить нам забути про кров тисячак лиця, — казав сенатор Кітінг.

Слухачі довгою овацією висловили подяку сенаторові Кітінгові.

Мистецьку частину програми виконали: литовська співачка пані Сабаліс, що відігравала американський гімн та литовські народні пісні і арію з опери, та український квартет „Верховина“ з Торопта під мистецьким проводом п. О. Глібович, який відіграв стрілецькі, жартівливі та любовні пісні.

Оформлення емблеми та кличів виконала мистець п. Ірина Твердохліб. Максимум праці вклав український відділ ПАБНА та дружина голови ПАБНА — пані Андрушин.

Б. Г.

БЕЗ ПОЛІТИКИ

В нічній Італії підписаний потяг, що від до фабрик і установ в Мільно коло 1.000 робітників і службовців, вискозав в минулу середу із рейок. Половина потягу скотилася від 26-стопового напруги, а решта вагонів повисли над напругою. Було 15 вбитих і близько

До речі буде зазначити, що дискусія не проходила повністю в належному напрямі, тому що дискусанти більше уваги присвчували місцевим справам ніж загально-українській сучасній проблемі. Натомість під час гостини, про яку поділяла Екзекутива Відділу, де після віча члени Екзекутиви і представники місцевих організацій в дружній атмосфері взаємно обмінялися думками, мгр. Базарко служив вказівками щодо праці в майбутньому.

Ф. Д-вич

сотні ранених Машинист і воїни помічали агітації. За причину катастрофи вважали муніципальну владу. Замість їхати із швидкістю шістьох миль на годину, потяг їхав по 50 миль.

В тяжкій смутку повідомляємо, що 12-го січня 1960 р. несподівано відійшов у Вічність

НАНІ НАЙДОРОЖЧІЙ МУЖ І ВАТЬКО

Бл. п. РОМАН САВИЦЬКИЙ

Наростає відправитися в п'ятницю, дня 15-го січня 1960 р. о год. 7-й вечора, в каплиці похоронного заведення Б. Коцюбинського у Філадельфії (Franklin & Parish Sts.).

Похорон відбудеться в суботу 16-го січня 6. р. з Катедральної Церкви при Френклін вул. о год. 10-й рано на цвинтар в Fox Chase.

дружина — ІВАННА
син — РОМАН
і РОДИНА

Цілимося сумною вісткою, що з волі Всевипитного дня 12-го січня 1960 р. на 52 році життя відійшов від нас у Вічність

ПРОФ. РОМАН САВИЦЬКИЙ

колишній професор Українського Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, колишній керівник Музичної Школи в Берхтесгадені, основоположник і довголітній директор Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку та його інспектор, видатний український музикант, незабутній педагог і невтомний організатор українського музичного шкільництва.

Наростає відправитися в п'ятницю, 15-го січня, о год. 7-й вечора, в каплиці похоронного заведення Б. Коцюбинського. Похорон відбудеться в суботу, дня 16-го січня, о год. 10-й рано, з Катедральної церкви у Філадельфії на цвинтарі Факс Чейс.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дирекція Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку.

Подасмо до відома сумну вістку, що

РОМАН САВИЦЬКИЙ

пійняст-професор, основник і довголітній директор УМІ відійшов у Вічність 12-го січня 1960 р.

КЕРІВНИЦТВО ВІДДІЛУ УМІ
в Ньюарку, Пассейку, Джерсі
Ситі і Еппаєт.

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ
в Ньюарку

УКРАЇНСЬКІ МУЗИЧНІ КУРСИ, ФІЛАДЕЛФІЯ

Учительський Збір і Учні Українських Музичних Курсів у Філадельфії висловлюють глибокий жал

з приводу смерті видатного українського піаніста і педагога, бл. п.

проф. РОМАНА САВИЦЬКОГО

Д-р Антін Рудницький, директор

Українське Лінарське Товариство Америки, Інн.

Відділ: ОГАПО,

Товариство Українських Інженерів Америки, Інн.

Відділ: КЛІВЛЕНД,

Українське Професійне Товариство Північної Америки, Інн.

Діловий Комітет: ОГАПО

повідомляють, що

великий КАРНАВАЛОВИЙ БАЛЬ

в суботу, дня 23-го січня 1960 року

в залі
CLEVELAND — SHERATON HOTEL
Public Square & Superior Avenue

Вечера — точно в год. 7:30 P.M.

ГРАС ОРКЕСТРА Angelo Damalas ВСТУП: дол. 8.00

ВСТУП ВИКЛЮЧНО ЗА ЗАПРОШЕННЯМИ.

Передпродаж квитків в крамниці „ДНІСТЕР“ — 2391 W. 11th Street в днях від 1-го до 21-го січня 1960 р.

В справі запрошень можна звертатися на адресу:

UKRAINIAN-AMERICAN MEDICAL SOCIETY, Inc.

Ohio Chapter

c o Dr. ZENON R. WYNNYSKY

3310 West 17th Street — Cleveland 9, Ohio

ЗАРЕВО—МУН

В Суботу 23-го Січня 1960 р.

в залах УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 140 2-га Елсго в Нью-Йорку

КАРНАВАЛОВИ ВЕЧЕРНИЦІ

ОРКЕСТРА Б. ОСЕРЕДЧУКА
АРАНЖЕР РОМАН О. ШВЕД

Початок о год. 9-й веч.

Вступ \$2.50

Увага! Нью-арн, Н. Дж.!

Пляшавана на 17-го січня 1960 р.
ДІТЯЧА МАСКАРАДА УМІ В НЬОАРКУ
НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЦЬОМУ ДНІ.

Нова дата імпрези буде проголошена своєчасно.

У ЧЕТВЕР, 21 СІЧНЯ 1960

CARNEGIE RECITAL HALL

154 West 57th St.

відбудеться

КОНЦЕРТ

піаністичний

Ренати Рампфель

(Музична школа ВАДИМА КІПІ)

В програмі: Концерт та Соната Моцарта, Етуди та Дюте-Соната Франца Ліста, Симфонічні Варіації Франка.

Партію оркестру виконуватиме ВАДИМ КІПІ.

Початок о год. 8:30 веч.

Квитки: \$2.10-\$1.25

УКРАЇНСЬКА РІДНА ШКОЛА ім. МІТРОПОЛИТА А. ШЕПТИЦЬКОГО в НЬО ГЕПВЕН, Конн.

мис честь запросити Вас з Родиною і Приятелями на

ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

що відбудеться

В СУБОТУ, 16-го СІЧНЯ 1960 Р.

в залі SETTENTRONALE CLUB
при 239 Boulevard in New Haven, Conn.
Знаменита оркестра Початок о год. 8-й ВЕЧОРА

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У СПІЛ

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ СЕКЦІЇ АНТИЧНОЇ ІСТОРІЇ

УВАН У СПІЛ

Доводять:

ПРОФ. АНДРІЙ С. КОНЕВАЛОВ:

„Кімерійці в географічно-етнічному навітанні“

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР М. ДОМЕРОВСЬКИЙ:

„Кімерійці в Книзі Гомерис, в аспіриях надписів і Геродота“.

Засідання відбудеться в неділю, 17-го січня 1960 року,

о 5-й год. 30 хв. дня в призначеній Академії

(11 1/2 B. 26 вул., Н. Н.)

ДЕМОКРАТИЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ

КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР АМЕРИКИ

УЛАНТОВУС в НЬО ЙОРКУ

Свято

Соборної Самостійності

Української Народної

Республіки

В СУБОТУ, 23-го СІЧНЯ 1960 Р.

о ГОД. 6-й ВЕЧОРА

в залі

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

при 2 E 79-та вул. в Нью-Йорку

і запрошує Громадянство до участі в ній.

Традиційні ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“

Презентація
ДЕБЮТАНТОК

Субота, 27 Лютого 1960
Народний Дім — Нью-Йорк
140 SECOND AVENUE, N. Y.

Зі Спорту

В 10-річчя Українського Спортивного Клубу „Тризуб” у Філадельфії

Український спортивний клуб „Тризуб” у Філадельфії, кінчає в цьому році 10-ти річ своєму існуванню. За той короткий час пройшов він довгий і важкий шлях від третьої-четвертої аматорської дружини Філадельфійської Ліги до віце-чемпіона П. Америки, здобувши мандатну чашу Луїса та до однієї з найкращих команд — лівничо-східних стейтів Америки.

І хоч багато людей не ворожило „Тризубу” довгого життя та великих лаврів його зірка заблещала доволі скоро, бо вже в п'ятій році спортивної діяльності „Тризуб” звернувся на себе увагу цілої спортивної Америки, коли в 1955/56 дійшов він до фіналу за мистецтво П. Америки в команді м'ячів або т. зв. мистецтво П. Америки в команді м'ячів. По кількісній елімінації грах залишилися на побочині дві найкращі дружини побитишньої дружини за Сент Луїс „Кюїтс” та український клуб „Тризуб” з Філадельфії. „Тризуб” не здобув в тому році мистецтва, бо зробив тактичну помилку, сходячись в половині гри з площі при стані 1:0 для „Кюїтс”. Не знати, що було причиною цієї драматичної самоелімінації — чи слабі нерви, чи атавістичне почуття кривди. На який випадок — „Тризуб” замість лавру першуну мусів вдовольнитися титулом віце-майстра Північної Америки та запросити на до американської Професійної Ліги в Нью-Йорку, що об'єднує 10 найкращих команд, лівничо-східних стейтів.

Підбравши собі політично-артистичну назву Юкреніанс нешел, „Тризуб” вже в першій році своєї членства в Проф. Лізі, робить велику українську пропаганду не тільки своєю назвою, але й знаменитою грою, якій найповніше англомовні часописи, такі як „Нью-Йорк Таймс”, „Нью-Йорк Геральд Трибун”, „Інвінг Бюлетен” чи Філадельфійський „Інквир” присвячують час від часу цілішпальні на своїх спортивних сторінках.

Італійські, німецькі, португальські, жидівські, чи польські команди мають сталі доплів гравців до своїх клубів з-поміж національної, квотної еміграції зі своїх батьківщин, „Тризуб” з лаврами виключно на власні сили та на той еміграційний резерват, що приймає до Америки в давніших роках. І через те, „Тризуб” для скріплення своєї професійної команди був змушений дібрати собі 6-тих угорських гравців, що переселилися по невдачливих повстанні в Будапешті, до Філадельфії в рамках акції ЗУДАК-У. Добираючи згаданих гравців, управа „Тризуба” давала першестро гравцям українського походження (Захар Домбровський).

Все ж таки деякі українські спортивні кола були тієї думки, що перевага чужинців гравців в „Тризубі” минається з цілями української спортивної ідеї і з початком кінця кожної української дружини. Що ті погляди не були правдиві, показало саме життя та факти.

„Тризуб”, зміцнений тими гравцями, не тільки не затримує свого українського характеру, але навпаки здобуває собі в широких кругах української спортивної громади щораз більше популярність та підйом. Тризубівська публіка за 10 років існування

клубу зростає зі 100 осіб до трьох тисяч, що на американські відносини є доволі великим числом. Публіка ця рекрутується з усіх соціальних шарів української громади, різного віку та з різних місцевостей. На змагання „Тризуба” у Філадельфії приїжджає публіка з Балтімору, Нью-Йорку, Пассейку, Трентону та Нью-Йорку.

Щораз більше прибутки зі змагань та імпрез дають змогу управі „Тризуба” поширити свою діяльність на інші спортивні ланки, як відбаванка, ситківка, шахи та створити добру підбудову ланки копаного м'яча. Жіноча відбаванкова дружина „Тризуба” має вже свою марку в українським спортивним світі та низку перших місць на майже усіх всеукраїнських змаганнях.

Дві аматорські команди копаного м'яча „Тризуба” змагаються успішно в новооснованій німецькій лізі НАФЛ. Коли додати до цього ще сенсаційну перемогу юнаків „Тризуба” над юнацькою командою УСБ в Нью-Йорку, що недавно здобула мистецтво північної Америки, тоді можна сміло твердити, що „Тризуб” має дуже добрий спортивний нарібок, що з бігом часу буде в силі заступити гравців тризубівської репрезентативної одиниці.

З приездом чотирьох українських гравців з аргентинської дружини „Бока” та „Чаккарита” а саме: Ореста Соболь, Михайла Ногі, Альберта Савича й Еугена Кравця, вже не можна говорити про неукраїнський характер „Тризуба”, коли зважити, що побічних гравців Кулішенко (Варварюк), Чайка, Переніс, Юрчак та Лай, що до речі є українсько-німецького походження.

В дні 30 жовтня філадельфійський „Тризуб” став власником великого спортивного клубу та триповерхової домівки, положеної при головній вулиці Філадельфії в чудовій та дорогій ділянці Логен. З набутими цим об'єктом, що коштує 35,000 доларів, „Тризуб” здобув вресіт фінансову базу, яка дозволить йому заадажувати умовленого тренера з Віденського „Раніду” та провести в дію низку організаційних й спортивних заходів.

Український спортивний клуб „Тризуб” є прикладом, як впертою і жертвенною працею горстки фанатиків можна зробити велике діло та збудувати щось з вічного. Ціла українська політична еміграція працює для пропаганди української справи, а український спорт для пропаганди українського імені. І вже недовго стежити за американській дієвості прототипи вояки на терені Північної Америки своєю грою та спортивною поставою і спільно з цілою українською спільнотою працюють до одної великої цілі. Філадельфійський „Тризуб” йде поруч з ними вже 10 літ в перших рядах.

Инж. Лев Яценків

В Об'єднанні Овоцвй Команді Гольфбі в Сан Хозе у У Костаріці тривав страйк 5,000 робітників. До праці згодилось тільки кілька осіб. Керівництво компанії погрожує звільненням із праці усіх страйкуючих.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і спільником 22 мільйонного майна організації!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Високошановних наших Клієнтів, українські Установи і Організації, які мають заборговання у „СВОБОДІ” з титулу своїх оголошень, просимо ВИРІВНЯТИ свої зобов'язання — найдалі до 15-го СІЧНЯ 1960 року.

Просимо взяти під ласкаву увагу, що наше Видавництво не всілі уділювати кредиту за оголошення.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ”

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК НА ВСІ НАГОДИ

МАЗЕПА

трилогія БОГДАНА ЛЕПКОГО

Ціна за цілість — цілість томів

\$ 21.00

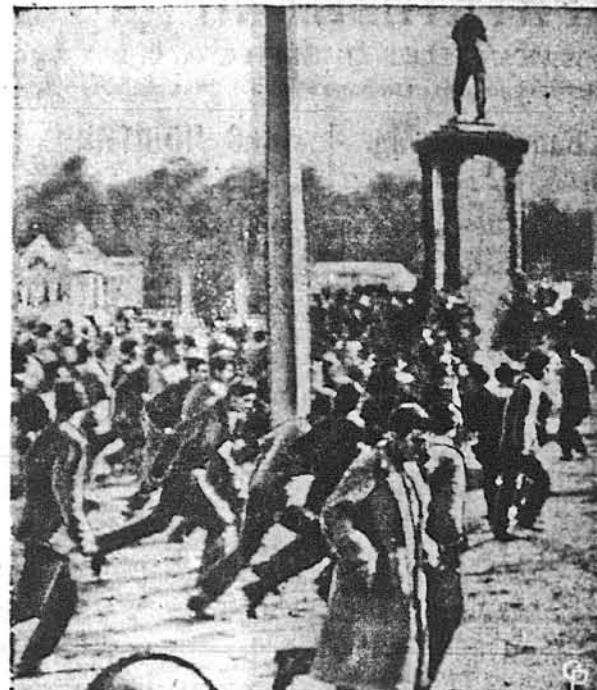
Замовлення слати на адресу:

СВОБОДА

83 Grand Street

JERSEY CITY, N. J.

ДЕМОНСТРАЦІЯ СТУДЕНТІВ В ТЕГЕРАНІ

У столиці Ірану (Персії) Тегерані відбулись бурхливі демонстрації студентів з участю коло 10,000 йохованців високих та частинно й середніх шкіл, обурених новими приписами, що загострили нерви, ставлені до учнів і студентів. Поліція розганяла демонстрантів сльзими бомбами.

НИКОЛАЙ ШУСТ

(Посмертна згадка)

25-го листопада 1959 року, по довгий недугі, під час сну на 71-му році життя відійшов у Вічність св. пам'яті Николай Шуст.

Народжений 19-го грудня 1887 року в Плавучі Великій, пов. Бережани. Він залишив Україну вкоротці по закінченні військової служби в австрійській армії у 1912 р. 30-го вересня 1917-го року одружився в Церкві св. Юра в Нью-Йорку з Ольгою Мельник. В Америці він включився в громадське життя. Бував членом Т-ва „Вільні Козаки славного міста Львів”, а коли воно злучилося з Т-вом „Дністер”. Н. Шуст став членом 361-го Відділу УНСОЮ. В 1931-му році був президентом корпорації УНСОЮ. Його мрією — бажанням було стати американським громадянином, і це сталося в 1928 році, проте він ніколи не забував Україну ні тою великою задоволення, котре вона поклала на своїх синів. Америка — Україна і Українська Католічка Церква — залишились в його душі в одну нерозрвану цілість. Пам'ятки як і тисячі інших належали до типу українських піонерів, які однаково любили і працювали для Америки і для

України. Він, і всі інші поза Америку роджені американці, були і по сьогоднішній день з безцінним скарбом цієї прекрасної країни емігрантів — Америки.

Він дуже любив українській стрілецьку пісню „Жулини Україну вкоротці по закінченні військової служби в австрійській армії у 1912 р. 30-го вересня 1917-го року одружився в Церкві св. Юра в Нью-Йорку з Ольгою Мельник. В Америці він включився в громадське життя. Бував членом Т-ва „Вільні Козаки славного міста Львів”, а коли воно злучилося з Т-вом „Дністер”. Н. Шуст став членом 361-го Відділу УНСОЮ. В 1931-му році був президентом корпорації УНСОЮ. Його мрією — бажанням було стати американським громадянином, і це сталося в 1928 році, проте він ніколи не забував Україну ні тою великою задоволення, котре вона поклала на своїх синів. Америка — Україна і Українська Католічка Церква — залишились в його душі в одну нерозрвану цілість. Пам'ятки як і тисячі інших належали до типу українських піонерів, які однаково любили і працювали для Америки і для

України. Він, і всі інші поза Америку роджені американці, були і по сьогоднішній день з безцінним скарбом цієї прекрасної країни емігрантів — Америки.

Похорон відбувся в понеділок 30-го листопада на Кальварійському цвинтарі в Нью-Йорку. Похорону Службу Богу відправив св. о. Кулинич. Смерть його наступила після смерті його любий дружини, що відійшла у Вічність 9-го квітня 1959 року. Покійний залишив горем прижити: дочку Марію Шуст-Пилипівну з мужем Павлом і внуками Денисом, Ковченто, Ніколом і Степаном та сина Василя.

Прибрана земля хай буде йому легкою а добрі діла хай будуть йому поміччями перед Вічним Суддею — на Божому Суді.

Вічна йому Пам'ять Українське Кооперативне Т-во „Дністер”, Відд. 361 УНСО

Уряд публічного здоров'я остерігає проти інфлюєнці

Вашингтон. — Уряд публічного здоров'я не передбачає, щоб зогорична недуга інфлюєнці так поширилася, як це було два роки тому, коли в 1958 році панувала епідемія так зв. азійської інфлюєнці. Але діючий головний лікар ЗДА генерал Діан Д. Портефілд закликає всіх осіб у віці понад 55 років, хворих на серце або легень та вагітних матерів, щоб порадилися своїх лікарів, чи їм потрібне щеплення проти інфлюєнці. Уряд здоров'я радить всім особам, які мають признаки інфлюєнці — гарячку, біль в горлі та біль голови, негайно класти до ліжка і закликати лікаря. Немає якогось окремого способу лікування інфлюєнці. Інфлюєнція вже поширилася в Огайо, Мішиґені, Тексасі, Теннесі, Кентакі, Каліфорнії, Неваді, Юта, Нью-Йорку. В Каліфорнії 12-го грудня в деяких фабриках і установах бракувало по 20 відсотків робітників. Цього-річна недуга триває три-чотири, а деколи навіть 5 днів. Доці не зголошено смертних випадків, бо на катарі носа, болях горла і голови все кічається.

Посадник Мангеттену оскаржений в порушенні міського чарту і заарештований

Нью-Йорк. — Посадник частини Нью-Йорку, яка називається Мангеттен, Гюлен Е. Джек, 13-го січня був заарештований на поліції за те, що перешкоджає в урядованні і три рази порушив міський чарт. Він заявив свою невинність, але негайно передав свос урядованні своєму заступникові. Його звільнили за кавцією, і він з вільної сто-

ни відповідалим в суді. Його злочини полягають в тому, що він дозволив на те, щоб колектор Сідні Унгар перебував йому мешкання коштом 4,400 доларів, хоч Унгар робив будівельні контракти з міською управою. І Унгар і Джек твердили, що ця сума не була харбаром, тільки позичкою, але суд в це не повірив.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ОЛІФАНТ, Па. — Тов. Згода Бр. Відділ 406, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960, зараз по вел. Службі Божа, у Шкільній Аудиторії св. Кир. і Мафті, на Рівер Стріт. На порядку: вибір нового уряду і біжучі справи до пологодження. — Г. Костик, предс., А. Тарас, сек.

НЮ-Йорк, Н. П. — Т-во „Культура”, 457 Відділ УНСОЮ повідомляє своїх членів, що значальні Загальні Збори Відділу відбудуться в п'ятницю, 22-го січня, 1960 р. в залі Літературно-Мистецького Клубу, 149 Друга Есено, в Нью-Йорку. На порядку дня: звіт Управи і Контр. Комісії та вибір нового Уряду на 1960 рік. Початок о год. 7-й вечером. — За Управу: Ів. Керницький, секр., Т. Шумилович, секр., Надія Литвиненко, фін. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. А. — Т-во „Запорозька Січ”, 206 Відд. УНСОЮ повідомляє своїх членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р. о год. 1-й попол. в параванській залі під муніципальний рік. На порядку дня: звіт Контр. Комісії і Урядові за минулий рік. Уряд на 1960 рік вибрано в такому складі: Іван Кольковський, предсидник; Михайло Чагарин, місцепредс.; Еуген Тепер, фін. секр.; Тома Чагарин, заст. фін. секр.; Михайло Фірман, рек. секр.; Костя Ліпка, заст. секр.; Лев Градло, касир; Ярослав Киндирський, заст. кас. — Контр. Комісія: Лія Околіта, Дмитро Войко і Гнат Тепер. — Надз. хворих: Лія Стрик, Михайло Кузів, Олександр Колісник і Михайло Сталеній. — Мирот. Судді: Тома Лай, Онуфрій Червешний і Василь Копитко. Копитко; Носиф Вова. Члени можуть набути Календар УНСОЮ на зборах у секретаря. Просимо вирівняти закладки вкладачі. — Секретар.

ВСЯЧИНА

Взуття і вдача людини.

Д-р психології Гарвардського університету Річард Сіерс має бути віце-президентом зустріток фірми Бейтс Шу Ко м п а н і і вивчає психологію людей у відношенні до черевця. Він заявляє, що взуття від давніх часів грає важливу роль в житті людей. І так, старовинні греки вірили, що підкурені сирію садиля можуть повернути до милої невірної коханої. У жидів наречена старалася закупувати розбиті шкідлику, вірячи, що це принесе їй щасття. Німецька дівчина врила, що коли під час вінчання наступити на черевик молодого, то він все життя буде під її пантофлем. В Персії скидали коліс садиля з ніг, щоб виявити любов до шаха і його родичів. Ще і тепер мусульмани, заходячи в храми, скидають взуття. В Шотландії кидують в новодружених черевники на знак, що вони вибрані на новий життєвий шлях. Д-р Сіерс каже, що дехто почуває себе певним лише тоді, коли має в банку гроші, але є такі люди, які найпевніше почувують себе тоді, коли їм добре пасують черевники.

Комісія для справ атомової енергії дала свою згоду на збудування на території Порто Ріко першої дослідної нуклеарної стації, в якій у процесі дослідів мали б буди вишколювані нуклеарні фахівці із південно-американських країн.

ШІКАГО, Ля. — Сестринство Рокл. Пресес. Діви Марії, 259 Відд. УНСОЮ повідомляє, що Річні Збори відбудуться 17 січня 1960, в церковній галі при 4952 So. Pauline St. точно о год. 1-й попол. На порядку: вибір Уряду на 1960 р. За Управу: — Т. Прусак.

НЮ-Йорк, Н. П. — Подасмо всім членам до відома, що Річні Загальні Збори Т-ва „Верховина”, 184 Відд. УНСОЮ відбудуться в суботу, 16-го січня 1960 р. о год. 4:30 попол. в доміній видави. корпорації „Вулава”, при 423 East 9th St. (Мангеттен). — Управа.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Т-во ім. Т. Шевченка, Відд. 349 УНСОЮ повідомляє, що для 10-го січня 1960 відбулись Річні Загальні Збори Т-ва, на яких вибрано нову Управу Т-ва на 1960 р. в такому складі: — Василь Ясеновський, предсидник; Василь Добос, заст. предс.; Василь Войко, касир; Іван Гінділ, секретар; Юрко Ясеновський, заст. секр. Контр. Комісія: Носиф Геречка, предс.; Дмитро Федорчик, Михайло Гаврилюк, члени; Дозорці хворих: Носиф Грушальський, Іван Довгий, Носиф Гарванко. Місячні збори будуть відбуватися в 1960 році кожної другої неділі в місяці. — Іван Гінділ, секретар.

МІННЕАПОЛІС, МІНН. — Т-во „Запорозька Січ”, 385 Відд. УНСОЮ повідомляє, що Річні Збори відбудуться в суботу, 23 січня 1960 р. о год. 8-й пополунді у шкільній будинку при церкві св. Константина University & 6th Ave. N.E. Ласкаво просимо прийти на ті збори, зокрема звертаємо Вашу увагу, що присутність обов'язкова кожного члена, бо є важливі справи до пологодження. Порядок дня зборів буде поданий на місці. — М. Ковалів, предс.; Д. Радієвський, касир; М. Хома, фін. секр.; С. Ковальчук, рек. секретар.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Б-тво св. Володимира, Відд. 105 УНСОЮ повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 17 січня, о год. 2-й в Домі Української Громади в Найстані, 2049 Rowan St. На порядку зборів звіт урядівників, дискусія над звітами, вибір нової управи і інші справи Врвствата. Просимо всіх прийти на ті збори. — Іван Гасин, предс.; Василь Полюшита, секр.; Никола Петріч, касир.

НЮ-Йорк, Н. ДЖ. — Б-тво св. Івана Хрестителя, 76 Відд. УНСОЮ повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 17 січня 1960 в Українській Централі, при 180 Вільям вул. в Нью-Йорку, Н. Дж. о год. 1-й попол. Напоминається членів, проби прийшли в вирівняти свої залеглі вкладачі. Хто не вирівняє залеглі вкладачі, буде суспендований. Вкладачі можна вислати на адресу секретаря, 145 West End Ave. Уряд на цей рік: Стефан Мриглюд, предсидник; В. Салауб, секретар.

ВІЛКС-БЕРІ, Па. — Б-тво св. І. Хрестителя, Відд. 223 УНСОЮ, подас до відома, що до уряду на 1960 рік виїшли: Лука Худоба, предс.; Іван Гриничин, фінансовий секретар-касир; Іван Барнас, рекорд секр. Контрольна Комісія: Михайло Мичіл і Андрій Котлярчик. — Вкладачі можна вислати на адресу касира: John Hreencec, 607 N. Franklin St. Wilkes Barre, Pa., Tel.: VA 3-7460. Управа.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Б-тво св. Василія Вел. Відд. 339 УНСОЮ повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р. о год. 3-й пополунді в Домі Української Громади в Найстані, при 3322 N. Лоренс вул. Проситися всіх членів місцевих і позамісцевих прийти для обговорення дуже важких справ та вирівняти членські зобов'язання. — Андрій Хромий, предс.; Андрій Дрогомирецький, касир; Семен Луначик, секр.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. — Управа Т-ва ім. Шевченка, Відд. 64 УНСОЮ повідомляє, що Річні Загальні Збори Т-ва відбудуться в суботу, 23-го січня 1960 р. о год. 7:30 вечора, в домі п. Винарського, 482 Main St. — Патерсон. Проситися членів прийти на збори і вирівняти свої залеглість і також важкі справи до пологодження. — Управа.

ЕЛІНГВЕТ, Н. ДЖ. — Т-во „Запорозька Січ”, 234 Відд. УНСОЮ повідомляє членів, що Річні Збори Т-ва відбудуться не в 3-ту суботу січня, лише в 4-ту суботу, 23-го січня 1960 р. в У. Н. Домі, о год. 7:30 веч. В порядку нарад буде звіт Управи за минулий рік, вибір нової Управи на 1960 рік, та є інші справи до пологодження. Проситися всіх членів прийти. — П. Сташко, предс.; І. Іваник, секретар; М. Хитра, касир.

НЮ-ГЕВЕН, Конн. — Управа Відділу 414 УНСОЮ, ім. Президента Волюшина в Нью-Гейвені повідомляє всіх членів, що Річні Загальні Збори Відділу відбудуться в неділю, 24-го січня, 1960 р. о год. 11:30 пополунді в приміщенні церковної галі при Джордж вул. в Нью-Гейвені. Проситися членів прийти на збори, щоб мати активне право участі в зборах, та не бути суспендованими. — Управа.

ГЕММОНД, ІНД. — Б-тво св. Івана Хрестителя, 107 Відд. УНСОЮ подас до відома членам, що Річні Збори відбудуться в неділю, 24-го січня, о год. 2:30 по полунді у церковній залі при Columbia Ave. На порядку дня: Звіт урядників за 1959 рік, вибір нового Уряду на 1960 рік. Просимо всіх членів обов'язково прийти на ті збори збори і вирівняти свої вкладачі. Степан Долюшницький, предс.; Мих. Долюшницький, касир; Іван Матейчук, секр.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

МІХАЙЛО ЗАВЕРУХА, член і один з організаторів 158 Відд. УНСОЮ ім. Б. Хмельницького в Врукцінці, помер 10-го січня 1960 р. на 83-й році життя. Покійний народився в Кутах, пог. Скелет, Зах. України. Прибув до США в 1927 році та став членом УНСОЮ зараз минулого року. Поховання у смутку дружини Юлії, сина Івана (секретаря Відділу) та брата Володимира на Україні. В. Н. П. — Управа Відділу.

НАЙКУЛЬТУРНІШИЙ ДАРУНОК — КНИЖКА

„НЕЗАБУДЬКИ”

НОВА, БАГАТОІЛЮСТРОВАНА ЗБІРКА ВІРШІВ ДЛЯ ДІТЕЙ

ІвANNI САВИЦЬКОЇ

Вірші з тематикою:

ПАТРІОТИЧНОЮ — РЕЛІГІЙНОЮ — ВЕСНЯНОЮ — ЛІТНЮЮ

ОСІННЮЮ та ЗИМОВОЮ.

Прекрасне видання в твердій оправі: Ціна — дол. 2.50

Брошуроване: Ціна — дол. 2.00

СВОБОДА

81-83 Grand Street — Jersey City, N. J.

ТАРЗАН, ч. 4389. Знайшов за топлений корабель.

TARZAN PADDED STEADILY, SEARCHING THE AZURE LAGOON--AND SOON A LOG MARKER APPEARED!

HE QUICKLY MADE FAST TO THE MARKER LINE, THEN, AFTER FILLING HIS LUNGS WITH AIR, DIVE OVERBOARD.

THE APE-MAN SWAM DOWN, DEEP INTO THE SHADOWY WATERS--AND NOW, TENGE WITH EXCITEMENT, HE NEARED THE ROTTED SHIP!

Мавлод плив вниз, глибоко в темних водах. І вкінці, сильно зворушений, він зблизился до заржавілого корабля.